

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kf.VII.40.481/2021/4.
A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Dr. Cséffán József
előadó bíró
Dr. Farkas Katalin
bíró
A felperes: felperes neve
(felperes címe)
A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet
dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos
(címe)
Az alperes: Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság,
(alperes címe)
Az alperes képviselője: dr. Korill Krisztina kamarai jogtanácsos
A per tárgya: megbízási díj kifizetése
A fellebbezést benyújtó fél: alperes
Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Budapest Környéki Törvényszék 24.K.702.831/2020/11.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék – a 24.K.702.831/2020/12. számú végzéssel kijavított – 24.K.702.831/2020/11. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 43.288 (negyvenháromezer-kétszáznyolcvannyolc) forint fellebbezési eljárási illeték a magyar állam terhén marad.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] A felperes 2010. július 2-tól 2020. szeptember 1-ig az alperes hivatásos állományú tagja volt, aki a ...án, nyomozó beosztásban teljesített szolgálatot.

[2] A felperes a kinevezése szerinti nyomozó beosztásához tartozó, a munkaköri leírásban rögzített feladatainak az ellátása mellett, előjárói utasításra folyamatosan és rendszeresen végzett a beosztásához nem tartozó szemlebizottság-vezetői feladatokat.

[3] A felperes 2020. június 2. napján szolgálati panaszt terjesztett elő megbízási díj megfizetése iránt a 2017. május 1-től kezdődő időszakra visszamenően. Arra hivatkozott, hogy előjárója utasítására rendszeresen beosztásába nem tartozó szemlebizottság-vezetői feladatokat látott el, többletfeladatként. Előadta, hogy a szemlebizottság-vezetői feladatok – az eredeti nyomozói beosztásához képest – más kvalifikáltságú, eltérő szakértelmet igénylő, jelentős felelősséggel és fokozott igénybevétellel járó munkát jelentenek, amelyet a munkaköri leírásban is rögzíteni kell.

[4] A Rendőrkapitányság kapitányságvezetője a szolgálati panaszban foglaltakkal nem értett egyet, ezért azt felterjesztette az előjáró parancsnoknak. A Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2020. augusztus 3. napján kelt határozatával a panaszt elutasította. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 2. pont e) alpontja és 10. pontja alapján a szemlebizottság-vezetői feladatok nem tartoznak konkrét, nevesített beosztáshoz, azokat a hivatásos állomány bármely tagja elláthatja. Hangsúlyozta, hogy ezek a feladatok egyenértékű feladatok bármely más nyomozati cselekménnyel, nem önálló feladatkör, hanem a nyomozati munka része, ami a rendőrség alapfeladatainak egyike, ezért azt el kell látni. A felperes a jelenlegi beosztásából adódó feladatai végzése mellett nem látott el olyan jellegű lényeges többletfeladatokat, amely indokolta volna megbízási díj kifizetését.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[5] A felperes keresetet terjesztett elő a bíróságnál, amelyben a 2017. május 1-től 2020. május 31-ig terjedő időszakra 715.025 forint megbízási díj és ennek 2018. december 5-től számított törvényes kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a kinevezés szerinti beosztásának ellátása mellett többletfeladatot, szemlebizottság-vezetői feladatokat látott el, amelyért megbízási díjat részére az alperes nem fizetett. A megbízási díjat a jogszabály szerinti minimum összegben érvényesítette, az illetményalap 50%-os mértékében, 37 hónapra, havi 19.325 forint összegben.

[6] Az alperes védiratában kérte a felperes keresetének az elutasítását. Arra hivatkozott, hogy a felperes munkaköri leírása tartalmazza, hogy az abban meghatározott feladatokon túl

köteles végrehajtani külön nem nevesített, de a Szolgálat tevékenységi körébe feladatköréhez kapcsolódó eseti jellegű feladatokat, amelyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik. A szemlebizottság-vezetői feladatok nem tartoznak konkrét, nevesített beosztáshoz, ezek a feladatok a nyomozási munka részei, a rendőrség alapfeladatainak egyikét jelentik.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság az alperest 541.100 forint megbízási díj, valamint ennek 2018. december 5-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata, továbbá a perköltség megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1)-(3) bekezdésében, (5)-(6) bekezdésében, a 2017. november 19. napja előtt hatályos ORFK utasítás 2. e) és f) pontjában, 6. pontjában, 8-11. pontjaiban, a 33/2017. (XI. 16.) ORFK utasítással módosított ORFK utasítás 2017. november 19-től hatályos 6/A. pontjában foglalt rendelkezésekre alapította.

[9] Az elsőfokú bíróság szerint a felek között nem volt vitás, hogy a perbeli időszakban a felperes a kinevezés szerinti beosztásától eltérő feladatokat látott el, ezért a bíróságnak a perben azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes nyomozói beosztásának ellátásához hozzátartozik-e a szemlebizottság-vezetési feladat.

[10] Az elsőfokú bíróság a felperes által becsatolt, a peresített időszakra vonatkozó havi szemleszám kimutatás, valamint a munkaköri leírások és a felperes nyilatkozatának együttes értékelése alapján megállapította, hogy a felperes az alperes egyoldalú utasítása alapján havi rendszerességgel, a munkaidejének egy részében az eredeti beosztásához nem tartozó feladatokat látott el a nyomozói tevékenysége mellett, ellentételezés nélkül.

[11] Az ORFK utasításban foglalt rendelkezések alapján megállapította, hogy a feladatok ellátása sem a felperes munkaköri leírásából, sem az alperesnél hatályos utasításokból nem következik. Ezek a feladatok akkor sem tartoznak a felperes munkakörébe, ha a munkaköri leírás alapján köteles volt ellátni a munkaköri leírásban meghatározott feladatokon túl a külön nem nevesített, de a Szolgálat tevékenységi körébe feladatköréhez kapcsolódó eseti jellegű feladatokat. A munkaköri leírás értelmében a külön nem nevesített, eseti jellegű feladatok olyan utasítások végrehajtását jelenthetik, amelyek elvégzésével eredeti beosztása nem üresedik ki. A szemlebizottság-vezetői feladatkör ugyanis egy olyan jól elkülöníthető feladatcsoport, amely nem tartozik a felperes munkaköri leírásában rögzített beosztásához tartozó feladatkörbe és azt ellentételezés nélkül felettese utasítására sem kellett volna elvégeznie. Ez a feladatcsoport felperes szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört foglal magába, amelyért a felperest külön díjazás illeti meg. A Hszt. 71. §-ának alkalmazhatósága tekintetében nem a beosztás elnevezésének, hanem az elvégzett feladatoknak van jelentősége (Mfv.II.10.315/2016/4.).

[12] Az elsőfokú bíróság szerint a felperes szolgálati beosztása és a szemlebizottság-vezetői tevékenység során ellátott eljárásvezetői feladatok az ORFK utasítás és a felperes nyilatkozata alapján a felelősség és irányítói jogkört tekintve jelentősen eltérnek egymástól. A szemlebizottság-vezetői feladat jellemzői a teljes peresített időszakban változatlanok voltak, ezért a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti legalacsonyabb összegben, a rendvédelmi illetményalap 50%-ának megfelelő, havi 19.325 forint összegben előterjesztett megbízási díj

iránti igény a bíróság álláspontja szerint nem tekinthető eltúlzottnak. A felperes a 2017. május 1-től 2020. május 31-ig terjedő időszakban, 28 hónap időtartamban végzett szemlebizottság-vezetői többletfeladatokat, amelyeket az alperes megbízása alapján megbízási díj fizetése nélkül látott el.

[13] Az elsőfokú bíróság érvelése szerint a felperes feladata nem eseti jellegű, hanem az rendszeresen ismétlődően felmerülő kötelezettség volt. A feladatok elvégzése a peresített időszakban 37 hónap vonatkozásában 28 hónapon keresztül felmerült. Az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül, a munkaköri leírásban nem nevesített rendszeres feladatok az alperes részéről díjazás nélkül nem rendelhetők el (Mfv.II.10.623/2015/4. és Mfv.II.10.304/2017/15.). Az elsőfokú bíróság a felperes megbízási díj iránti keresetét a 28 hónapot meghaladó igény tekintetében elutasította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[14] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását, valamint perköltségben marasztalását.

[15] Az alperes fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 278. § (1) bekezdésében, valamint 346. § (5) bekezdésében foglaltakat megsértette, mert a bizonyítékokat nem értékelte kellően, illetve az irányadó jogszabályi rendelkezéseket tévesen értelmezte és helytelen következtetéseket vont le.

[16] Az alperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a szemlebizottság-vezetői feladatok nem tartoznak egy konkrét, nevesített beosztáshoz, azok nem önálló feladatkörök, hanem a nyomozási munka részei, amit a hivatásos állomány bármely tagja el tud végezni. A felperes munkaköri leírása rögzíti, hogy szolgálatteljesítés során köteles ellátni a szolgálati előjárója külön utasításában eseti jelleggel meghatározott feladatokat. A készenléti szolgálatba beosztás esetén, a készenlét időtartamára készenléti díjazás illeti meg, amelyet akkor is megkapott, amikor készenlétben volt, de nem történt eset, amihez ki kellett mennie. Ha a készenlét ideje alatt esethez hívták a felperest helyszínre, túlórárt számoltak el részére, ezért ezekben az esetekben sem maradt anyagi ellentételezés nélkül. Mindezeket az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe ítélete meghozatalánál.

[17] Az alperes fellebbezésében előadta, hogy a felperes feladatait munkaköri feladatként és nem többletfeladatként végezte. A bünygyi szakághoz tartozó feladatok ellátása felperestől elvárható volt, többletfeladatként nem értékelhetők, ezért megbízási díj nem illeti meg.

[18] Ha a szemlebizottság-vezetői feladatkör egy olyan jól elkülöníthető feladatcsoport, amely nem tartozik a felperes munkaköri leírásában rögzített beosztáshoz tartozó feladatkörbe és azt ellentételezés nélkül felettese utasítására sem kellett volna elvégeznie, akkor ezután bármelyik szolgálati ágban, a hivatásos állományban lévők megbízási díj iránti igényt terjeszthetnek elő, bármilyen részfeladat elvégzéséért, amit nem pontosan szabályoztak a munkaköri leírásban. Ezáltal pedig teljesen kiüresedik a megbízási díj fogalma, mert szubjektív lesz annak megállapítása, hogy az adott feladat az adott beosztáshoz tartozik-e vagy sem.

[19] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, az alperes másodfokú perköltségben marasztalását.

[20] Ellenkérelmében utalt arra, hogy az alperes fellebbezésében anyagi jogi jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért fellebbezése kizárólag az elsőfokú bíróság bizonyításra vonatkozó eljárása körében vizsgálható. A fellebbezése azonban ezzel összefüggő, a megbízási díj (Hszt. 71. §) tárgykörében releváns tényállítást nem tartalmaz, ezért a fellebbezés nem felel meg a Kp. 100. § (2) bekezdésében előírt tartalmi feltételeknek, mert az hiányos, nem tartalmazza a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölését. A Kp 104. §-a alapján a 100. § (2) bekezdés b) pontja tekintetében továbbá hiánypótlásnak nincs helye. Mindezekre tekintettel elsődlegesen kérte az alperes fellebbezésének a visszautasítását (Kf. VII.40.247/2021/4.).

[21] A felperes ellenkérelmében – egyebek mellett – előadta azt is, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállás alapján döntését helyesen, a Kúria iránymutató döntéseivel (Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.39.753/2020/6.) egyező tartalommal indokolta.

A Kúria döntése és a döntés jogi indokai

[22] A felperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[23] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[24] Az alperes fellebbezésében állította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 278. § (1) bekezdésében, valamint 346. § (5) bekezdésében foglaltakat. Erre figyelemmel a Kúria ezeknek a jogszabályi rendelkezéseknek az értelmezése helytállóságát és alkalmazása jogszerűségét vizsgálta.

[25] A Kúria elsődlegesen utal arra, hogy a felperes ellenérelmében tévesen utalt a Kúria Kf.VII.40.247/2021/4. végzésében foglaltakra, mert az általa hivatkozott ügyben az alperes a fellebbezésében nem jelölt meg jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével, kizárólag az ORFK utasítás 6/D. pontját hívta fel, amely a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése és 23. § (4) bekezdése alapján nem jogszabálynak, hanem közjogi szervezetszabályozó eszköznek minősül. Ettől eltérően, ebben a perben az alperes a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási perben is alkalmazandó Pp. 278. § (1) bekezdésében, valamint 346. § (5) bekezdésében foglaltak rendelkezések megsértését sérelmezi, vagyis fellebbezésében megjelölte a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában előírtak szerint a fellebbezését megalapozó jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével, ezért a fellebbezés visszautasításának törvényi feltételei [Kp. 104. § (2) bekezdés] nem állnak fenn.

[26] A Pp. 278. § (1) bekezdése szerint a bíróság a felek bizonyítási indítványainak keretei között szabadon állapítja meg a bizonyítás felvételének módját, eszközeit, az egyes bizonyítási cselekmények körét és sorrendjét.

[27] A Pp. 346. § (5) bekezdése értelmében a jogi indokolásban kell az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogalkotó által meghatározott tartalmi elemek logikai láncolatban követik egymást, hogy a döntés megalapozott indokolással ellátott legyen.

[28] Az alperes fellebbezésében a Pp. 278. § (1) bekezdésében, illetve a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértését állította, a bizonyításfelvétel módját, a bizonyításfelvételi szabadságot, illetve a jogi indokolás követelményeit rögzítő, hivatkozott törvényi rendelkezések perbeli alkalmazásával összefüggő konkrét eljárásjogi jogszabálysértést, illetve anyagi jogi jogszabálysértést azonban nem jelölt meg, ennek alapján a peres ügy érdemi vonatkozásai (a Hszt. 71. §-ának alkalmazása) a fellebbezés korlátjaira tekintettel nem vizsgálhatók.

[29] A felperes fellebbezésében megalapozatlanul sérelmezte azt, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása nem felel meg az eljárási törvényben meghatározott fenti követelményeknek, mert az ítéletének indokolásban a felek nyilatkozataira, a beszerzett bizonyítékokra utalással ismertette az általa megállapított tényeket; tartalmazza a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát, illetve ezekre utalással az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és azok értelmezését. Az elsőfokú bíróság a jogi indokolásban kitért a tények megállapításának körülményeire (a munkakör tartalmára, a felek nyilatkozataira, az alperes intézkedéseire, a munkavégzés körülményeire stb.), továbbá azokra az okokra – a következetes bírói gyakorlatra utalással –, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak (pl. a felperes többletfelelősségére, többletfelelősségére, szakértelmére vonatkozó alperesi nyilatkozatok tekintetében).

[30] A Kúria az „irányadó” jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével és helytelen következtetések levonásával kapcsolatos fellebbezési kifogás alapján csupán utal arra, hogy a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontjában foglalt rendelkezésre hivatkozással terjesztette elő a megbízási díj iránti követelését, ezért az elsőfokú bíróságnak a perben azt kellett vizsgálni, hogy melyek a felperes nyomozó szolgálati beosztáshoz (a munkaköréhez) tartozó feladatok. A perbeli bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a felperes nyomozó szolgálati beosztásához (a munkaköréhez) tartozó feladatokat és ehhez képest okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a szemlebizottság-vezetői tevékenység nem tartozik a felperes munkaköri feladatai közé, illetve az irányadó bírói gyakorlat alapján (Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.39.707/2020/6., Kf.VII.39.753/2020/6., Kf.VII.39.369/2021/4., stb.) a szemlebizottság-vezetői feladatok rendszeres, többletfeladatként, többletfelelősséggel – a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozó feladatok ellátás mellett történő – elvégzése megalapozza a megbízási díj iránti igényt.

[31] A fentiekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét – a Kp. 109. (1) bekezdése alapján – helybenhagyta.

Elvi tartalom

[32] *A szemlebizottság-vezetői feladatok rendszeres, többletfeladatként, többletfelelősséggel – a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozó feladatok ellátás mellett – történő elvégzése megalapozza a megbízási díj iránti igényt.*

Záró rész

[33] A peresztes alperes a Kp. 35. § útján alkalmazandó a Pp. 83. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyérték (541.100 forint) és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[34] Az alperes az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a Kp. 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad. Az Itv. 46. § (1) bekezdése értelmében az illeték alap után az illeték mértéke ítélet elleni fellebbezés esetében 8%. Az illeték alap a pertárgy értéke (541.100 forint), a fellebbezési eljárás illetéke ennek 8%-a (43.288 forint).

[35] A Kúria a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívüli bírálta el.

[36] A Kúria ítélete ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 99. § (1) bekezdése, 116. § d) pontja].

Budapest, 2021. december 6.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró